



گفت‌وگوی متفاوت صبا با عمو فیتیله‌ای‌ها

# اینجوری شد که اوما

مرجعی می‌تواند یک شناختی از بچه‌های امروز بدهد. باز هم تحقیقات می‌شود تحقیقات میدانی و قائم به‌ذات نفر، در صورتی که دانشکده علوم اجتماعی وجود دارد، قرار نیست رصد شود که بد است یا خوب است، فقط اطلاعات روز را در اختیار شما بگذارد. واقعا تولید در حال حاضر چالش بزرگی است. من با شما موافقم؛ خاستگاه نسل امروز تغییر کرده و البته چه بهتر که اصلا من رانمی‌شناسد، اصلا سراغ گذشته من نمی‌رود. اما امروز که می‌خواهم برایش تولید کنم چه باید کنم که اصلا من را بپذیرد؟ البته من برای بهینه شدن خودم و کارم همین امروز هم برنامه دارم، دارم تلاش می‌کنم خودم را ارتقا دهم و به‌روز شوم. ولی خب کنار این قضیه یک کار گروه دیگری هم باید باشد و بچه‌ها را برای من تعریف کند، مثلا بگوید نگاه بچه‌های امروز رفته به این سمت. نه این که چه چیزی دوست دارد، شاید خیلی چیزها مطلوب آن‌ها باشد که از نظر آموزش و پرورش مطلوب نیست. من نباید صحنه بگذارم و مثلا بگویم تو این موضوع را دوست داری، پس من هم بیایم و همین را پرورش دهم. واقعا خوراکی سالم تهیه کردن امروز کار دارد، پژوهشگر نیاز دارد.

**سینمای ما نیز دارای چنین ضعفی است. مثلا برای ساخت فیلمی که محوریت آن پزشکی است، به جای صحبت با یک پزشک، در اینترنت جستجو می‌کنند که مثلا بیماری آلزایمر چگونه است و صرفا با همان مطالب، فیلم ساخته می‌شود و بعد از تماشای آن پزشک‌ها می‌گویند که بیماری آلزایمر اصلا این نیست. قطعا در کار کودک هم نیاز است که یک جامعه‌شناس و روانشناس کودک کنار گروه تولید حضور داشته باشد. با این الزامات، آیا پژوهشگری که اشاره کردید، او خودش باید به سراغ شما بیاید؟ یا شما به‌عنوان هنرمندی که قرار است کاری را انجام دهد، می‌بایست سراغ پژوهشگر بروید؟ قطعا در همان دانشکده علوم اجتماعی که اشاره کردید اساتید یا دانشجویان با استعدادی هستند که می‌توانند در این زمینه کاری انجام دهند.**

**حمید گلی:** این دوسویه است. یعنی هر کدام ما در بخشی از یک خط قرار گرفته‌ایم. من هم باید بروم اما بحث انقطاع این خط است. یک مرکزی باید وجود داشته باشد که این خط‌ها در آن جا به هم وصل شوند که چنین مکانی وجود ندارد و من در بخش خصوصی، باید خودم به‌صورت خصوصی سراغ فردی که فرضا جامعه‌شناسی خوانده بروم. از

اولا من و حمید گلی در این سال‌ها دستمان را جلوی هیچ کس غیر از خدا دراز نکرده‌ایم. همیشه اعلام کرده‌ایم که ما کارمان را بلدیم و اگر کسی دوست دارد و می‌تواند با آن چیزی که ما بلدیم، مشارکت کند؛ بیاید با هم کار کنیم. سود این اتفاق را هم بچه‌ها می‌برند هم ما و هم شما به‌عنوان کسی که برنامه را تولید و برقرار می‌کند. خب این قضیه خیلی کم اتفاق افتاد. ولی خیلی صادقانه بگویم پلتفرم «دیجی تون» برای تولید این برنامه خیلی مر دانه آمد و پای آن هم ایستاد و تا انتهای کار هم همه‌جوره ما را حمایت کرد. این شد که «فی تی لند» ساخته شد. به‌قول معروف اینجوری شد که اوما دیدیم تهرون!

**همان‌طور که اشاره کردید و با توجه به برنامه‌سازی دهه اخیر، ظاهرا هیچ همتی در پلتفرم‌های مختلف نیست. این موضوع شاید برمی‌گردد به این که به‌قول برخی تهیه‌کنندگان، برای خیلی‌ها سود در تولید است تا بخش و پلتفرم‌ها هم نمی‌خواهند تولید آن چنانی داشته باشند.**

**حمید گلی:** من نمی‌خواهم به کسی تهمت بزنم ولی متأسفانه عموما این اتفاقات در بسیاری از پلتفرم‌ها وجود دارد.

**علی فروتن:** این را ما نمی‌گوییم، پرونده‌هایی که خود روزنامه‌ها چاپ کرده‌اند و قضایی شده نشان می‌دهند، پرونده‌های قضایی‌ای که در این چندسال گذشته دارد در این فضا می‌چرخد. وقتی هنر یک جامعه تبدیل به ابزاری برای این دست اتفاقات می‌شود، فاجعه است. یعنی فاتحه آن هنر دیگر باید خوانده شود چون رنگ آن هنر، دیگر رنگ خوشایندی نیست. شما نمی‌توانید واقعیت‌ها را در آن بگویید. ریشه و خود بنیان کار غلط است. شما در کجای آن می‌توانی درست حرف بزنی؟ کجای آن می‌توانی به مخاطب بگویی رطب نخورد؟ وقتی خودت آن رطب را خورده‌ای؟ متأسفانه این اتفاق افتاده و آن را داریم خیلی واضح می‌بینیم. ولی واقعا دارم می‌گویم ما چنین چیزی را در پلتفرم «دیجی تون» ندیدیم. یعنی همه چیزشان حساب کتاب دارد.

**آیا نگاه شما پس از این همه سال هنوز به گذشته و کودکان نسل ما است یا توقع کودکان امروزی را هم رصد کرده‌اید؟ چون کودکان امروز هیچ تصویری از گذشته شما ندارند.**

**حمید گلی:** بله قطعا ما این نکته را همیشه مدنظر داشته‌ایم و بسیار هم راجع به آن صحبت کرده‌ایم. اما متأسفانه مثل تمام کارهای دیگر نمی‌دانیم باید به کجا مراجعه کنیم یا حداقل من نمی‌دانم چه

**ندا روزبه گفت و گو**  
«فی تی لند» با عموهای فیتیله‌ای مجموعه برنامه‌ای است که ظهرهای جمعه از پلتفرم دیجیتون منتشر می‌شود. عموهای فیتیله‌ای پس از سال‌ها دوری از تصویر با برنامه جدیدی به عنوان «فی تی لند» برگشته‌اند. این برنامه به کارگردانی علی فروتن و با همراهی حمید گلی با فضایی کاملا متفاوت نسبت به برنامه «فیتیله جمعه تعطیله» و همراه با فضایی شاد و موسیقی زنده در شبکه نمایش خانگی بخش می‌شود. علی فروتن و حمید گلی میهمان روزنامه صبا شدند و درباره این برنامه، سال‌ها دوری از تلویزیون و پلتفرم‌های جدید سخن گفته‌اند که می‌خوانید.

**قبل از هر چیز واقعا خوشحالم که بعد از مدت‌ها شاهد برنامه شما در فضای شبکه خانگی هستیم. بر ایما بگویند که چه طور به این فضا برگشتید و تصمیم به ساخت «فی تی لند» گرفتید.**

**علی فروتن:** سال گذشته خدا خیلی به ما لطف کرد و سال پر تولیدی داشتیم. نمایشی به نام «دوره‌گردها» را تولید کردیم که آن را در جاهای مختلفی اجرا رفتیم. از آن جایی که همیشه اولویت‌مان نمایش بوده و هست، همین خودش برایمان خیلی لذت‌بخش بود. من و حمید گلی دو سال قبل حدودا اسفندماه، استارت این نمایش را زدیم، اردیبهشت‌ماه تقریبا آماده شد و اجراهای آن را از خردادماه سال گذشته شروع کردیم. سه بار در تهران اجرا رفتیم و بعد در اواخر سال شروع کردیم به چرخاندن آن در شهرستان‌های مختلف و تا قبل از شروع سال جدید، «دوره‌گردها» را در چهار شهر اجرا رفتیم.

این برای ما یک اتفاق خیلی مهم و متفاوت بود. چون تا پیش از آن سال‌های زیادی برای اجرا به شهرستان‌های مختلف می‌رفتیم ولی به‌گونه‌ای متفاوت، یعنی به این شکل نبود که مردم برای دیدن اجرای ما بلیت تئاتر بخرند بلکه بلیت جنگ می‌خریدند یا مثلا خیلی جاها ما میهمان یک برنامه بودیم ولی این بار عملا یک نمایشی بود مثل همه سال‌های اصلی تهران که در شهرهای مختلفی اجرا می‌شد. دوستان زیادی این نمایش را دیدند از جمله دوستان خوبمان در پلتفرم «دیجی تون» که بعد از دیدن آن به ما پیشنهاد همکاری دادند.

**پیشنهادی که مطرح کردند چه بود؟**

**علی فروتن:** پیشنهاد اولیه آن‌ها ضبط نمایش بود تا به‌عنوان تله‌تئاتر در پلتفرم‌شان بخش شود که پیشنهاد زیاد دل‌چسبی برای من و حمید گلی نبود، چون با این اتفاق عملا ادامه اجراهای شهرستان‌مان به مشکل می‌خورد. به‌همین دلیل ما تولید یک برنامه را پیشنهاد دادیم، پذیرفتند و واقعا تا انتهای کار کاملاً پای کار بودند. از هیچ چیزی کم نگذاشتند که در نهایت برنامه‌ای با نگاه متفاوت من و حمید گلی به نام «فی تی لند» تولید شد. در واقع ما با نگاهی متفاوت به برنامه «فیتیله» که مردم خیلی دوستش داشتند و دو تا از عنصرهای اصلی اجرای من و حمید گلی بودیم، ساختار جدیدی را برای بچه‌ها ارائه دادیم که با ادامه بخش خود برنامه، شاهدش خواهید بود. برنامه‌ای است که به اعتقاد من جایز در فضای پلتفرم‌هایی که الان فعالیت می‌کنند، خیلی خالی بود. **اینکه می‌گویید جای چنین برنامه‌ای خالی بود دقیقا یعنی چه؟**

**فروتن:** خیلی صادقانه پلتفرم دیجی تون، پلتفرم متفاوتی است. در کل مدیران این پلتفرم نگاه خیلی قشنگی به کار کودک دارند و در طول همکاری با آن‌ها کاملا احساس می‌شود که آن طراوت کودکانه را خوب درک می‌کنند و به زیبایی در کارهایشان جریان می‌دهند. برخلاف اغلب پلتفرم‌های دیگر. نمی‌خواهم از فضای پلتفرم انتقاد کنم بالاخره یک بخشی از مردم که دست‌های برآتش دارند، با فضای پلتفرم آشنا هستند و می‌دانند که آن هم مثل خیلی از سیستم‌های مختلف حاضر، یک مافیایی را برای خودش درست کرده که این قضیه به‌ویژه برای هنرمندان دل‌چسب نیست. یعنی شما باید یک دالان مخوفی را طی کنید، یک کولی و حشمتاکی بدهید تا این که بالاخره بتوانید یک برنامه در آن تولید کنید. به اعتقاد من خیلی دور از شأن یک هنرمند است که بخواهند چنین بلایی را سرش بیآورند. در حالی که همه داشته‌های یک پلتفرم، هنرمندان و متخصصینی است که دارند در آن تولید محتوا می‌کنند و تازه مسئول آن پلتفرم باید از خدایش باشد که یک هنرمند بیاید و در بخش‌های مختلف آن فضا کار کند و خودش را معرفی کند. ولی دوستان به‌واسطه احتیاجی که متأسفانه در زندگی هنرمندان جریان پیدا کرده و نیساز که بالاخره باید زندگی‌شان را بگذرانند؛ یک فضایی را ایجاد کرده‌اند که رسماً می‌شود گفت از این قضیه دارد سوءاستفاده می‌شود. یعنی یک جورهایی ماها را به‌عنوان آدم‌هایی که نه زیر بیرق کسی هستند نه دست‌شان به هیچ کجا بند است... می‌اندازند گوشه رینگ و هر طور که دلشان بخواهد ضربات مشتشان را نثارمان می‌کنند و تو تا انتها باید آن طوری که آن‌ها دلشان می‌خواهد کار کنی و تن در بدهی.